

[LIII Gyldenkilde]

efterfølgende og har sagt: Jamen fru Gyldenkilde, det passer altså ikke, for indenrigsministeren er enig med os. Så siger jeg: Jamen så må jeg da spørge indenrigsministeren, om ikke vi kan komme et skridt videre her. Det håber jeg, og det appellerer jeg stadig væk til at vi kan.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstod, at indenrigsministerens væsentligste indvending mod at ændre lovgivningen for så vidt angår efterløn og arbejdsløse var, at det var arbejdsministerens lovforslag, der skulle ændres i.

Hertil vil jeg sige, at det er der tidligere fundet en helt prisværdig løsning på i Indenrigsministeriet. Jeg vil foreslå, at ministeren stiller et ændringsforslag, der løser problemet for så vidt angår efterløn og arbejdsløse i forbindelse med dette lovforslag, og så laver den samme tilføjelse til den nugældende kommunale styrelseslov, som også gjaldt for den kommunale styrelseslov af 1933, nemlig at alle andre lovbestemmelser i alle andre love, der strider mod denne lov, hermed er ophævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 30/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Det foreliggende lovforslag er, som der står i bemærkningerne, fremsat tidligere, nemlig sidste efterår. Vi gav i Socialdemokratiet tilslutning til at støtte det, ministeren kalder afbuereaukratisering i dette lovforslag.

Det væsentligste i lovforslaget er ministerens ansøgning om at blive bemyndiget til at opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om dansk indfødsret. Da vi behandlede forslaget sidste gang, sagde jeg, at det jo er en lidt usædvanlig fremgangsmåde, for når vi går i supermarkedet, så får vi varen, og så betaler vi. Her foreslår ministeren, at man betaler, og så er det ikke sikkert, at man får varen. Det er lidt usædvanligt.

Derfor sagde vi i Socialdemokratiet sidste gang: Vi er ikke principielt imod gebyrer, men vi må sige, at gebyret først forfalder, når ansøgningen imødekommes.

Vi nævnte også sidste gang, at vi synes, 3.000 kr. i gebyr er for meget. Vi kunne forestille os i Socialdemokratiet, at gebyret havde en størrelsesorden som f.eks. prisen for et pas. Det kunne jo så passe.

Vi bemærkede også både her ved behandlingen i folketingssalen og i udvalgsarbejdet, at andre partier var lidt betænkelige ved, at beløbet var 3.000 kr. Den radikale ordfører var lidt firkantet og bombastisk og sagde – også fordi man selvfølgelig var medlem af regeringen på det tidspunkt – at de 3.000 kr. i hvert fald var det maksimale, man kunne gå ind for. Kristeligt Folkepartis ordfører nævnte også, at beløbet på de 3.000 kr. syntes at være for højt.

Når jeg siger det på denne måde, så er det, fordi jeg håber, at vi i udvalgsarbejdet kan finde en, skal vi sige efter Socialdemokratiets opfattelse lidt bedre løsning på ministerens forslag om gebyr, således at gebyret først forfalder, når ansøgningen imødekommes, og at beløbet nedsættes væsentligt. Vi foreslår 400 kr. som nævnt. Vi håber, at vi kan få støtte fra et flertal til, at det bliver i dette område, prisen kommer til at ligge.

John Vinther (KF):

Det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag er jo en genfremsættelse. Jeg skal derfor også i det væsentlige henholde mig til, hvad den konservative ordfører fremførte under den tidligere behandling i Tinget.